

Kutsal Yazılar Srisi

Msih'in stnlğ

İncil'in Koloseliler Bölümü zerine Bir Yorum

Can Nuroğlu

Mesih'in Üstünlüğü

[Can Nuroğlu](#)

Telif Hakkı/Copyright Can Nuroğlu, 2018

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

ÖNSÖZ

GİRİŞ

TASLAK

PAVLUS'UN DUASI

MESİH'İN YÜCELİĞİ

MESİH İÇİMİZDEDİR

TANRI'NIN SIRRI

YENİ YAŞAM

KUTSAL İLİŞKİLER

DUANIN GÜCÜ

KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

Günümüzde insanlarla konuşurken din konusu açıldığı zaman, genellikle 'insan istediği gibi inanmakta özgürdür, saygı duymak lazım' diyor. Bu kulağa hoş geliyor fakat bu kısmen doğrudur. Elbette ki insanların farklı görüşlerine saygı duymak gerek ancak bu demek değildir ki bu görüşlerin hepsi eşittir ya da tümü doğrudur. Hatta, özellikle dini konulara bakacak olursak, farklı birçok görüşün taban tabana zıt olduğunu görürüz. Özellikle İsa Mesih'in kimliğine gelince piyasada pek çok farklı iddialar mevcuttur. Bazılarına göre İsa büyük bir peygamberdi, başkalarına göre yalnızca iyi bir öğretmen ya da örnek bir insandı ama İncil'e göre İsa çok daha ötede, O Tanrı'dır. Tüm bu iddiaları bir araya topladığımız zaman hepsini doğru ve gerçek olarak kabul etmek mümkün değildir. Çünkü İsa Mesih yalnızca bir peygamberse ya da büyük bir alimse kendini Rab Tanrı ile eşit göstermesi küfür olurdu. Aksi takdirde İsa gerçekten Tanrı ile eşitse o zaman O'na yalnızca peygamber gözüyle bakmak da doğru olmaz. Sonuç olarak Mesih ile ilgili tek bir gerçek mümkündür ve bunu saptamak için hayatıyla ilgili yegane kaynak olan İncil'in yazılarına başvurmak gerekir.

Bu satırları yazdığı sırada Elçi Pavlus Roma'da tutuklu bulunuyordu. Yaklaşık 30 yıl boyunca Roma İmparatorluğu'nun birçok yerini gezen Pavlus gittiği her yerde İsa Mesih'in müjdesini yaydı. Şimdiyse Roma'dan tanıdığı birçok imanlıya mektuplar yazarak kiliseleri ruhsal olarak pekiştirmeye çalışıyordu. Anlaşılan kendisinden sonra birçok sahte öğretmen imanlı kardeşlerinin kafalarını karıştırıp Mesih'in öğretisini çarpıtıyordu. Kolose kentinde bulunan imanlılar böyle bir saldırıya maruz kalmıştı. Mektubun içeriğine baktığımızda Yahudi din kurallarını savunanlara ve Yunan mistik tecrübelerini önerenlere de rastlıyoruz. Temel sorun şuydu ki farklı düşüncelerini savunan bu kişiler için İsa Mesih yeterli değildi! Elbette ki Mesih'e bir yere kadar değer veriyorlardı ama kurtuluş ve de kutsal hayat için İsa'ya bağlı olmak yeterli değildi sanki. Kilisede baş gösteren bu karışıklığı gidermek için Elçi Pavlus Kutsal Ruh'un esinlemesiyle kaleme sarılır ve Mesih'le ilgili gerçekleri tek tek aktarmaya başlar. Pavlus İsa için 'Görünmez Tanrı'nın görünümü,' 'Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı,' 'Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor' gibi son derece iddialı cümleler kurar. Bu şekilde Rab Elçi Pavlus aracılığıyla 'İsa Mesih kimdir?' tartışmasına son noktaya koyar; O beden almış Tanrı'nın ta kendisidir.

Kuşkusuz bir çok insanımız için bu sözleri hazmetmek zor gelebilir. Ancak Rab'bin Sözüne güvenecek olursak o zaman öğrettiklerine de inanmak zorundayız. Aynı zamanda eğer İsa Mesih gerçek anlamda Tanrı

değilse o zaman bizi kurtarmaya ya da kayırmaya da gücü yetmez. Mesih yeterli değilse o halde günahattan kurtulmak için başka yollara başvurmamız da gerekirdi. Ancak, Rab'bin adına yazan Elçi Pavlus, Mesih'in ilahi kimliğini vurgulayarak aracılığıyla tamamıyla kurtulduğumuzu belirtir. Sonuç olarak İsa'nın mutlak üstünlüğüne inanmayı reddedersek o zaman kendisine inanmaya hiç de gerek kalmaz. Ama Rab'bin gerçeklerine inanırsak o zaman Mesih'ten başka bir şeye ihtiyacımız yoktur.

Şimdi okumakta olduğunuz eser İncil'in Koloseliler mektubunun ayetlerini aktarmakla birlikte, üzerinde yapılan yorumları iletir. Elçi Pavlus ile birlikte sizler için duam şu ki İsa Mesih'in üstünlüğünü anladıkça gerçek Tanrı'yı ve olan sevgisini çok derinden tecrübe edesiniz.

GİRİŞ

Birinci yüzyılda Likus Irmağı'nın kenarlarında bulunan Kolose kenti eskisi kadar büyük ve zengin değildi artık. Yakınında bulunan Laodikya ve Hierapolis kentleri artık tüccarların yeni ilgi odağı olmuşlardı. Tıpkı günümüzde Pamukkale (Hierapolis) ve Laodikya'nın turistlerin büyük ilgisini çektiği gibi. Kolose'nin harabeleri ise Denizli'nin öteki yanında doğu tarafında olup pek kimsenin uğramadığı ıssız bir haldedir. Ama Elçi Pavlus bu önemli mektubu özellikle Koloselilere gönderdi. Neden acaba? Ayrıca, bildiğimiz kadarıyla bundan önce Pavlus Kolose kentine hiç uğramadı, o halde oradaki imanlılarla bağlantısı neydi?

A. KOLOSE KİLİSESİ – Elçi Pavlus üçüncü müjdeleme seyahatinde Asya İl'inin en büyük şehri olan Efes'e doğrudan yöneldi. Her zaman ki gibi Yahudilerin havralarından başlayarak Mesih'in müjdesini duyurmaya başladı. Yahudilerce reddedildikten sonra havrayı bırakıp Tiranus dershanesinde iman edenlerle toplandı ve onları sistematik bir şekilde eğitmeye devam etti. Bu düzen yaklaşık iki yıl sürdü ve bunları kaydeden Luka şu güzel özeti yapar: 'Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İl'inde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti (E.İşleri 19:10).' Bu sözler müjdenin Kolose'ye nasıl ulaştığı konusunda önemli bir ipucudur, çünkü Efes'e göre küçük bir kasaba olan Kolose Asya İl'inin sınırları içerisinde bulunuyordu. Koloselilere yazılan mektuba dönünce Pavlus ikinci bir ipucu verir: 'Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir hizmetkarı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz (1:7).' Mektubun sonunda şunu da ekler: 'Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras selam eder (4:12).' Büyük olasılıkla Elçi Pavlus Efes şehrinde hizmet ettiği iki yıllık süresince Koloseli Epafras yanına varıp Mesih'e iman etti. Tiranus Okul'unda eğitim aldıktan sonra müjdeyi yurttaşlarına ulaştırmak üzere memleketine döndü. Böylece Elçi Pavlus'un Efes'teki hizmetinin uzantısı olarak hem Kolose'de hem de Laodikya ve Hierapolis kentlerinde imanlı topluluklar kuruldu.

B. MEKTUBUN AMACI – Aradan yaklaşık 6-7 sene geçmişti ki Pavlus bu sırada Roma'da tutuklu bulunuyordu (Elçilerin İşleri 28). Anlaşılan Kolose civarında hizmetini sürdüren Epafras Pavlus'un ziyaretine geliyor. Ne var ki Kolose Kilisesiyle ilgili getirdiği haberler Pavlus'u iyice kaygılandırır. Aslında çok eskiden beri Kolose kenti birçok sahte ve garip inancın türeyip bittiği bir meydan olarak isim yapmıştı. Orada bazı tuhaf tarikat da ün salmıştı. Örneğin, başmelek Mikail'e tapınan bir grup vardı. Kısacası, Kolose birçok farklı inancın buluşma noktasıydı. Bir taraftan oradaki Yahudiler insanları Musa'nın yasasına ve törelerine daha bağlı olmaya çağırıyordu. Öbür

tarafından Yunanların mistik ve pagan inançları halkı büyölüyordu. İmanlılar arada kalmışlardı. Tam olarak hangi çizgide durmaları gerektiğini bilmiyorlardı. Öğretmenleri olan Epafros da ne yapacağını şaşırılmış olmalı ki Pavlus'un yardımına başvurmak için Roma'ya kadar gitmişti. Böylece Elçi Pavlus bu mektupta Koloseli imanlıların kafalarını karıştıran bu duruma el atıyor. Öncelikle İsa Mesih'in üstün konumuna odaklanması dikkatimizi çekiyor. Sahte ve pagan öğretilerini tek tek çürütmek yerine Mesih'in hepsinden ne kadar daha üstün olduğunu vurguluyor. Bununla beraber İsa Mesih'in yeterliliğini de belirtiyor. Günahattan kurtulmak ve Tanrı'ya yaraşır bir hayat sürdürmek için Rab'den başka bir şeye ihtiyacımız yoktur, diyor.

Elçi Pavlus'un Roma'da bulunduğu bu süreçte dört önemli mektup yazdı: Efesliler, Filipililer, Koloseliler ve Filimon mektupları. Bunlara 'hapis mektupları' denir. Özellikle Efesliler ve Koloseliler mektupları arasında pek çok benzerlik var. Aynı zamanda Koloseliler'e yazdığı bu mektubun yalnızca o topluluk için değil, çevresinde bulunan diğer kiliselerde de okunması gerekiyordu. Sonuç olarak mektubun içeriği ne kadar da o dönemki Kolose Kilisesinde baş gösteren sorunlara yönelik yazıldıysa da aslında günümüzde de tüm hepimize önemli ve hiç değişmeyen bir mesaj aktarmaktadır: İsa her şeyden üstündür!

TASLAK

- I. Mesih'in Üstün Yeri (1:1-2:23)**
 - A. Giriş Sözleri (1:1-14)**
 - 1. Selam ve Şükür (1:1-8)
 - 2. Pavlus'un Duası (1:9-14)
 - B. Mesih'in Üstünlüğü (1:15-2:5)**
 - 1. Kainattaki Üstünlüğü (1:15-18)
 - 2. Kurtuluştaki Üstünlüğü (1:19-23)
 - 3. Kilisedeki Üstünlüğü (1:24-2:5)
 - C. Mesih'in Sağladığı Özgürlük (2:6-23)**
 - 1. Boş Öğretilerden Özgürlük (2:6-15)
 - 2. Boş Uygulamalardan Özgürlük (2:16-23)
- II. İmanlının Üstün Düzeni (3:1-4:18)**
 - A. Mesih İmanlısının Üstün Yeri (3:1-4)**
 - B. Mesih İmanlısının Üstün Yaşantısı (3:5-4:6)**
 - 1. Kişisel Hayatı (3:5-17)
 - 2. Aile Hayatı (3:18-21)
 - 3. İş Hayatı (3:22-4:1)
 - 4. Dua Hayatı (4:2-6)
 - C. Son Sözler ve Selamlar (4:7-18)**

PAVLUS'UN DUASI

Koloseliler 1:1-14

1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve sadık kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere lütuf ve esenlik olsun. 3 Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. 4 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk. 5-6 İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, daha önce ulaştan Müjde'den aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır. 7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. 8 Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi. 9 Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi dilemekten geri kalmadık. 10 Rab'be yaraşır biçimde yaşamanız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz. 11 Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz. 12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. 13 O bizi karanlığın hükümrانlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. 14 O'nda kurtuluşu, günahlarımızın başışına sahibiz.

AÇIKLAMA: Roma'da ev hapsinde bulunan Elçi Pavlus mektuba başlarken, öncelikle İsa Mesih'ten aldığı elçilik yetkisiyle bu satırları kaleme aldığını belirtir. Ayrıca yanında daha birçok kardeş de vardır. Burada Timoteos'dan söz etmesinin sebebi de büyük olasılıkla mektubu ona dikte etmesinden kaynaklanıyordur. Şahsen Kolose Kilisesine uğramamasına rağmen Pavlus gözünde onlar Mesih'in kutsalları ve sadık kullarıdır. Böylece onlara Rab'bin lütfunu ve esenliğini diler. Dahası Elçi Pavlus'un Koloseli kardeşler için devamlı olarak dua ettiği anlaşılıyor. Onlar hakkında güzel şeyler duymuş ve çok sevinmişti. İsa Mesih'e iman etmenin yanı sıra tüm kardeşleri yürekten sevdiklerini de duydu. Nitekim, gerçek bir imanın esas kanıtı samimi bir sevgidir (bkz. 1.Selanikliler 1:2-3). Gerçekten iman eden kişi hem Tanrı'yı hem de insanları daha çok sever. Aynı zamanda imandan ve sevgiden kaynaklanan harika bir umut söz konusudur. Gökte saklı bulunan bu umut Mesih aracılığıyla bize vaat

edilen sonsuz mirastır (1.Petrus 1:3-4). Bu üçü, iman, sevgi ve umut, birçok yerde birlikte gözükür (1Kor. 13:13). Bazen imanlılar gerçekten kurtulup kurtulmadıklarını merak ediyorlar. Bunu bilmenin en iyi yolu Mesih'in sevgisinin ürünü hayatımızda etkin olup olmadığını sorgulamaktır. Eğer İsa'nın sevgisinin ürünü hayatımızda gözükmeye başladıysa o zaman imanımız gerçek ve umudumuz kesindir.

Pavlus bunları müjdeden aldık diyor. Müjde derken, İsa Mesih'in tüm insanlık uğruna canını verip ölümden dirilerek İblis'i yendiğinin güzel haberi kastediyor. Koloseliler arasında gözükken güzel meyvelerin bu müjdeden kaynaklandığını belirtir. Aynı zamanda müjdenin dünyanın her yerinde benzer bir şekilde yayılıp meyve verdiğini bilmeleri gerekiyordu. Çünkü Roma İmparatorluğunun ücra bir köşesinde küçük bir şehirde yaşayan Koloseli kardeşler kendilerini çok yalnız hissediyor olabilirlerdi. Tıpkı bugün Orta Doğu'da yeni iman eden birçok kişinin '*Dünyadaki tek Mesih imanlısı benim herhalde*' düşündüğü gibi. Ama Pavlus, 'hiç de öyle değil' diyor. Bütün dünyada İsa'ya iman edenler var, her tür zorluğa rağmen Mesih'in müjdesi de yayılıyor. Sonra Pavlus müjdeyi Epafras'tan nasıl öğrendiklerini hatırlatır. Elçi'nin burada Epafras için 'sevgili emektaşımız' demesi çok önemlidir. Kolose'de Epafras hakkında kötü konuşanlar olmuş olabilir o yüzden Pavlus'un 'o bizdendir' demesi çok büyük önem taşıyordu. Aynı zamanda öğrendiklerini yalnızca Epafras'tan değil esas Kutsal Ruh'tan kaynaklandığını vurguluyor. Yani gerçekten imanlı olduklarını bundan belliydi ki birbirlerini çok seviyorlardı.

Şimdi de birçok mektubun başında yaptığı gibi Pavlus okurları için dua eder. Duada Elçinin temel isteği kardeşlerin Rab'bi daha yakından tanımalarıdır. Pavlus, Koloselilerin Rab'bin sağladığı kutsal bilgiye ve ruhsal anlayışa sahip olmalarını diler. Bunun sonucunda Tanrı'ya daha yaraşır yaşantılar sergilemelerini de ister. Böylece Tanrı'ya her yönden yaklaştıkça kendisini çok daha derinden tanıma ve tecrübe etme ayrıcalığına sahip olacaklardır.

Pavlus'un bu tür dualarını daha önce gördük (Efesliler 1:17-20). Ancak Koloseliler için bu özel bir anlam teşkil ediyor çünkü aralarına sızan bazı sahte öğretmenler onlara bir takım sırdan bahsederek Tanrı'ya başka şekilde yaklaşmaya davet ediyorlardı. Fakat Pavlus Tanrı'ya yaklaşmanın tek yolu İsa Mesih'in yolunun olduğunu vurgular. O yüzden bu konuda iradelerini güçlendirmelerini diler. Ayrıca İsa Mesih'e güvenerek gerçek umuda, göklerdeki mirasa kavuştuklarını da belirtir. Bundan başka bir sır çözmeye gerek yoktur. Sonuç olarak Mesih aracılığıyla daha şimdiden İblis'in hükümlerinden kurtulup Mesih'in Egemenliğine aktarılmış bulunuyoruz. Bu demek oluyor ki Mesih'le beraber gerçekleşmesi beklenen

büyük egemenlik şu an bile faaliyettedir. Çünkü ne kadar ki tam olarak tahta oturması için ikinci gelişini bekliyorsak da şimdiden İsa yüreklerimizde Kral'dır ve vaat edilen egemenliğin ruhsal boyutu başlamış bulunuyordur.

MESİH'İN YÜCELİĞİ

Koloseliler 1:15-23

15 Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. 16 Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümlerlikler- O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. 17 Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir. 18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan O'dur. 19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. 20 Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu. 21 Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. 22 Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı. 23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum.

AÇIKLAMA: Daha önce belirttiğim gibi Pavlus'un bu mektubu yazmaktaki ana amaçlarından biri Kilise üyelerinin kafalarını karıştıran sahte öğretmenlerinin yanlışlarını düzeltmektir. Bu sahtekarlar bir takım ilginç öğretilerle imanlıları Mesih'in müjdesinden caydırmaya çalışıyorlardı. Elçi Pavlus ise yayılan bu farklı düşüncelere odaklanmak yerine İsa Mesih'in gerçek kimliğini ön plana çıkararak gerçeği vurgulamayı tercih eder. Önceki ayetlerde İsa Mesih'in sağladığı kurtuluştan söz açılmıştı. Şimdi ise doğrudan İsa'nın eşsiz kimliğine odaklanır. Bu bölüm Mesih'in ilahi kimliğiyle ilgili İncil'de bulunan belki en önemli paragraflardan biridir. Her cümleyi tek tek ele alalım:

Görünmez Tanrı'nın görünümüdür - Ruh olan Tanrı'nın görülemediği apaçıktır, ancak beden alan Kutsal Oğul'nda kendini görünür kıldığına inanıyoruz (Yuhanna 1:18, İbraniler 1:3). Ayrıca İncil'de Tanrı'nın en başta Adem ve Havva'ya bağışladığı ve sonradan zedelenen kutsal 'görünümün' İsa'da mükemmel bir şekilde yeniden görüldüğü öğretiliyor (2.Korintliler 4:4)

Bütün Yaratılışın ilk doğanı O'dur - Bu ifadeyle Mesih'in bir zamanlar yaratıldığını değil, her şeyin mirasçısı olduğunu vurguluyordur (İbraniler 1:2). Nitekim bir sonraki ayetlerde Pavlus İsa'nın her şeyi yarattığını belirtiyor. 'İlk doğan' sözünün bu bağlamda 'doğma' ile bir alakası yoktur;

burada Tanrı Oğlu'nun mutlak öncelliğini ve üstünlüğünü vurguluyordur.

Her Şey O'nda ve O'nun için yaratıldı - Elçi Pavlus birçok Şeyi listeye koyarak İsa'nın bilinen ve bilinmeyen her Şeyin yaradanı olduğunu belirtiyor. O var olan her Şeyi yoktan var eden Tanrı'nın Sözü'dür (Yuhanna 1:1-3). Dahası yaratılmıŐ olan her Şey O'nun yüceliği için yaratılmıŐtır.

Her Şeyin varlığını sürdüren O'dur - Tanrı Oğlu İsa yalnızca evreni yaratmakla kalmadı, Şu an bile hepsini elinde tutan ve yaŐamın devamlılığını sürdüren kendisidir. 'Güçlü sözüyle her Şeyi devam ettirir' (İbraniler 1:3).

Kilisenin başı O'dur - Pavlus evrensel Kilise topluluğunu bir bedene benzetir, İsa Mesih de baŐıdır. Yani Mesih kilisenin önderidir. Her kim kilisede önderlik yapıyor olsa da kilisenin esas ve vazgeçilmez efendisi ve sahibi Mesih'in kendisidir (Vahiy 2-3).

Ölümler arasından ilk doğan O'dur - Bütün 'ilk'ler Mesih'tedir, çünkü en yüce varlık O'dur. Başlangıç ve Son O'dur (Vahiy 1:17). Ölümden dirilen başkaları olmuŐtur dünya tarihinde, hatta İsa'nın kendisi bir çok kiŐiyi diriltti, ama hepsi yeniden ölmek üzere yaşama döndü, Mesih ise sonsuza dek yaşıyor (Romalılar 8:29).

Tanrı'nın bütün doluluğu O'ndadır - İsa'nın tanrılığını daha açık ve net bir Şekilde nasıl ifade edilebilir? Tanrı neyse İsa O'dur! Baba Tanrı Oğlu İsa aracılığıyla dünyaya gelmeye razı oldu. Dahası çarmıhta kutsal bedenini kurban etmesi sonucunda kendisine iman eden herkesin Tanrı'yla barıŐmasını sağladı (Romalılar 5:8-11).

Gördüğümüz gibi Tanrı Oğlu İsa Mesih tam anlamıyla Tanrı'dır. Böylece insanlık uğruna kendini feda etmesi evrensel ve sonsuz bir nitelik kazanıyor. Bu Şekilde eskiden Tanrı'ya karşı düşman ve son derece günahla kirli olan bizler Mesih aracılığıyla Tanrı'nın huzuruna kusursuz ve kutsal çocukları olarak çıkabiliyoruz (Efesliler 2). Ama Pavlus tüm bunlara önemli bir not daha ekler: Yeter ki kabul ettiğimiz bu imanda köklenip devam edelim. Çünkü gerçekten iman ettiyse elbette ki Kutsal Ruh içimizde kutsal meyvelerini gösterecektir. Ama eğer İsa'yı ikrar ettikten sonra eski yolumuza dönersek Mesih'i hiç tanımamıŐız demektir.

MESİH İÇİMİZDEDİR

Koloseliler 1:24-29

24 Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum. 25-26 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır. 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. 28 Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz. 29 O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

AÇIKLAMA: İnsanlar bazen bize soruyor: Reenkarnasyona inanıyor musunuz? Genellikle hayır diyoruz, çünkü İncil'e göre bir insanın ölümden sonra başka bir şekilde dünyaya dönmesi imkansızdır (İbraniler 9:27). Ama bir başka açıdan bakarsak aslında reenkarnasyona benzer bir inancımız var. Nasıl yani? Bu ayetlerde okuduğumuz gibi bizler İsa Mesih'in bedeniyiz! Ama İsa göklerde, Baba'sının sağında oturmuyor mu? Doğru! Ama aynı zamanda içimize koyduğu Kutsal Ruh aracılığıyla İsa hem kilise topluluğu genelinde hem de her bir imanlıda yeniden et ve kana bürünüyor. Bizler göklerde bulunan İsa Mesih'in yeryüzündeki yansımasıyız. Böylece İsa'nın 'bedeni' ruhsal açıdan bizde yeniden vücut buluyor. İşte bu ayetlerde Pavlus'un bahsettiği 'beden' Mesih'e bağlı bulunan kilise topluluğundan ibarettir. Ayrıca bu sırada müjde için Roma'da tutuklu olan Elçi Pavlus bu beden uğruna acı çektiğine sevindiğini söylüyor. Dahası, Mesih'in çektiği sıkıntılardan eksik ya da geri kalanlarını kendi bedeninde tamamladığını iddia ediyor. Bu çok ilginç? Çünkü İncil'in birçok yerinde Mesih'in çarmıhta ödediği fidyenin tüm insanlığın günahını tam ve eksiksiz bir şekilde karşıladığını okuyoruz (İbraniler 10:10). O halde Pavlus neyi kastediyor olabilir? Aslında daha önceki reenkarnasyon örneğine dönecek olursak belki ne demek istediğini daha iyi anlayabiliriz. Mesih'in çarmıhta günahlarımızın bedelini eksiksiz bir şekilde ödediğini biliyoruz. Ama şimdi göğe çekilmiş İsa Mesih'in yeryüzündeki 'bedeni'nin bir parçası olan Elçi Pavlus Mesih gibi başkalarını kurtarmak için kendini feda ettiğini söylüyordur. Böylece, nasıl ki İsa'nın bedeninin kurban oluşuyla insanlığa kurtuluş geldiyse, şimdi de manevi bedeninin, yani kilise

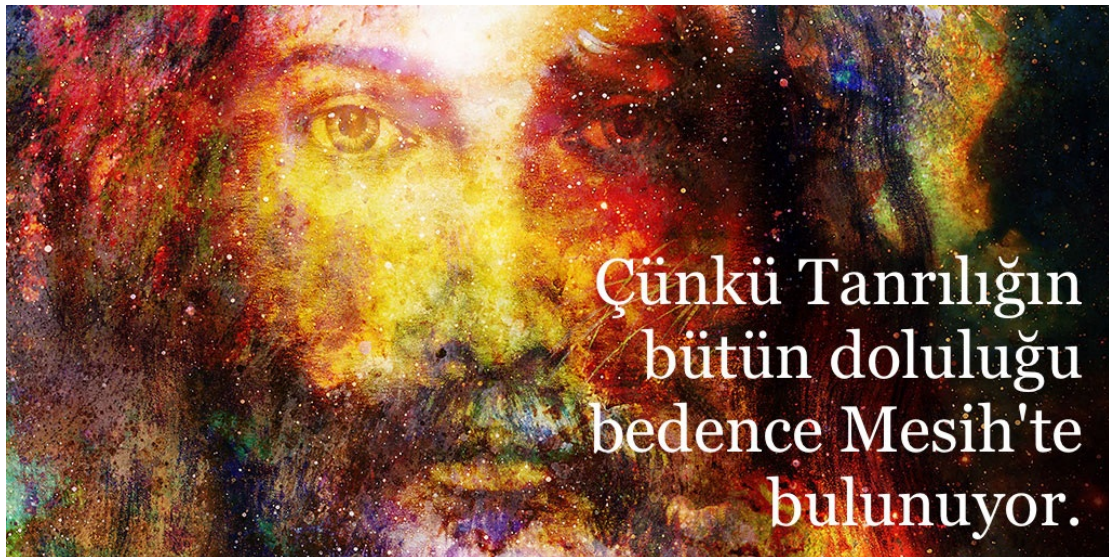
topluluğunun acı çekmesi sonucunda bu kurtuluş tüm herkese ulaştırılıyor. O yüzdendir ki Pavlus bu kurtuluş müjdesi uğruna acı çektiğine seviniyordur.

Ardından Pavlus Rab'den aldığı elçilik görevini daha da açıklar. İlginçtir ki ünlü Elçi Pavlus kendini bir şey sanmıyor, aksine kendini kilisenin hizmetkârı olarak görüyordur. Tanrı'dan aldığı kutsal çağrışı şöyle özetler: 'Görevim, Tanrı'nın sözünü eksiksiz duyurmaktır.' Bu arada Tanrı'nın Sözü dediği müjdenin eskiden insanların gözünden gizlenmiş ve ancak son çağlarda kutsallara açıklanan büyük bir sır olduğunu belirtiyor. Pavlus bu sırdan daha ayrıntılı bir şekilde Efeslilere olan mektubunda söz eder (Efesliler 3:1-14). Ama burada sırrın özünü şöyle özetliyor: 'Mesih içinizdedir!' Ne demek bu? Yine başta verilen reenkarnasyon örneği uyarınca İsa Mesih kendisine iman eden her birimizde yeniden doğuyor demek. İsa'nın kendisi böyle olacağını öğrencilerine önceden söyledi (Yuhanna 14:23, 17:23). Gerçekten inanılmaz bir olay! Dahası bunun sonucunda Rab'bin yüceliğine kavuşacağımızdan emin olabiliyoruz, çünkü içimizde yaşayan Mesih'in Ruhunu ruhumuza Rab'be ait olduğumuza dair tanıklık eder (Romalılar 8:16). Ama Mesih'in içimizde olması bizi henüz mükemmel kılmıyor. Bunun için bizim de gayret etmemiz gerek. Elçi Pavlus'un da görevi, imanlıları bu yolda eğitmek ve pekiştirmektir. Böylece Pavlus içinde olan Mesih'in gücüyle imanlıları bina etmek için durmadan uğraşıyordu. Nihai amacı eğittiği imanlıları bir gün 'Mesih'te yetkinleşmiş' olarak Rab'be sunmaktı. Aslında her birimizin amacı da bu olmalı. Bizler de içimizdeki Kutsal Ruh'a boyun eğerek gün geçtikçe İsa Mesih'e daha çok benzemek için çabalamalıyız.

TANRI'NIN SIRRI

Koloseliler 2:1-23

1 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim. 2-3 Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısınlar. 4 Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu. 5 Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum. 6 Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. 7 Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, öğretildiği gibi imanda güçlenin. 8 Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. 9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. 10 Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz. 11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde beden benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimize olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. 15 Yönetimlerin ve hükümranlıkların elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

16 Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, yeni ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. 18-19 Sözde alçakgönüllülükte ve meleklerle tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Baş'a tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir. 20-21 Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, «Şunu elleme», «Bunu tatma», «Şuna dokunma» gibi kurallara uyuyorsunuz? 22 Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelere ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır. 23 Kuşkusuz bu kuralların gönüllü tapınma, sözde alçakgönüllülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

AÇIKLAMA: Çoğu insan diğer herkesten bir adım önde olmaya çalışır. Bu benliğimizin, yani egomuzun vazgeçilmez isteğidir. Reklamcılar da bunu çok iyi kullanırlar: Bizlere durmadan daha akıllı bir telefon, daha güzel bir araba ya da daha lüks bir ev sunarak cezbetmeye çalışırlar. Ne yazık ki ruhsal konularda da bazen insanlar bu tarz bir rekabete kapılabilirler. Bazısı kendilerini daha bilgili ya da daha dindar göstermek için çaba sarf eder ve başkalarını bu şekilde kiskandırmaya çalışır. Anlaşılan Kolose ve civarındaki kiliselerde benliğe hizmet eden bu tarz bir öğreti yayılmıştı. Bazı öğretmenler Mesih'in ötesinde daha başka bilgilerden ve ruhsal sırlardan söz ediyorlardı. Başkaları imanlıları daha muhafazakar bir tarz dindarlığa çekmeye çalışıyordu. Elçi Pavlus imanlılarının kafalarını karıştıran bu sapkın öğretilerini bertaraf etmek için yazıyordu. Pavlus oradaki imanlılarla şahsen tanışmadıysa da Mesih tarafından müjdenin savunucusu olarak atandığı için gerçeği açıklamayı borç biliyor. Öncelikle Tanrı'nın gerçek sırrını açıklamak ister, o da şu: Bilginin ve bilgiliğinin bütün hazinelerinin saklı bulunduğu İsa Mesih'tir. Kısacası Pavlus Mesih'ten daha iyi bir şey bulamayacaklarını belirtir, çünkü bütün ruhsal hazineler İsa Mesih'te saklı bulunuyor. Eğer imanda daha da gelişmek istersek esas yapmamız gereken İsa Mesih'i daha derinden tanımaktır, çünkü O'nun dışına çıkarsak ancak yolumuzu şaşırırız.

Denildiği gibi insan bildiği yoldan sapmamalı. Aynı şekilde Pavlus imanlıları temel imanlarında gelişip güçlenmeye çağırır. Öbür taraftan onları felsefeyle ya da örf ve adetlerle cezbetmeye çalışanlara gelince Pavlus 'bunlar boş ve aldatıcı sözler' der. Günümüzde durum çok farklı değil. Yine bazısı temel imanlarıyla yetinemeyip daha çok eğitim ya da

daha olağanüstü tecrübeler peşine düşüyor. Oysa ki Pavlus aradığımız 'doluluğun' esas Mesih'te olduğunu vurgular. Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedece İsa Mesih'te bulunuyor. Pavlus'un burada belirttiği gibi İsa Mesih tam anlamıyla Tanrıysa o zaman kendisinden başka bir şey aramaya gerek yok. Eğer imanımızı daha dolu, canlı ya da güçlü yapmak istiyorsak doğru adres Mesih'tir. Ama Kolose'de ve civarında bazı Yahudi öğretmenler insanın yalnızca imanla değil Musa'nın Yasası uyarınca sünnet edilerek kurtulabildiğini söylüyorlardı. Pavlus bu öğretiyi tamamen reddeder (Galatyalılar 5:1-3). Aslında ruhsal açıdan iman eden herkesin yürekten sünnet edildiğini söyler. Peki sünnetin önemi neydi? Yahudiler için sünnet İbrahim'in vaadine müdahil olmanın sembolüydü. Ama Pavlus fiziksel sünnetten ziyade Mesih'e iman ederek yürekten sünnet edilerek Tanrı'nın vaatlerine sahip olduğumuzu savunuyor. Böylece imanlılar arasında sünnet yerine geçen sembol vaftizdir (Galatyalılar 3:26-29). Bizler suda vaftiz edildiğimizde ruhsal olarak Mesih'le birleşerek O'nun ölümüne ve dirilişine ortak olduğumuzu sergiliyoruz. Nitekim bizler belirli bazı kurallara uyararak değil İsa Mesih'e iman ederek bağışlandık. Çünkü Musa'nın Yasası bizi kurtaramazdı, bizi ancak mahkum etmeye yetiyordu. Mesih ise çarmıhta bize karşı biriken tüm cezaları üstlenerek günahımıza son verdi. Böylece bizi suçlayan İblis'i de susturdu ve tamamen bozguna uğrattı.

Sonuç olarak Pavlus bu sahte öğretmenlerin sözleri uyarınca daha başka şeylerin peşine düşmeye gerek yok diyor. Özellikle Yahudiler imanlıları bir takım Yahudi gelenek ve görenekleri yerine getirmeye çağırıyordu. Öbür yandan Yunanlar onları bir takım ruhsal tecrübe yaşamaya çağırıyordu. Ancak Elçi Pavlus bunların imanımızın gelişmesinde hiç bir rol oynamadıklarını belirtir, aksine imanda güçlenmek için lazım olan tek şey Mesih'e tutunmaktır. Tabi ki bu öğretiler başta çok cazip gelebilir. Bu tür şeylere uyanlar daha alçakgönüllü ya da bilgili görünebilir ancak ilginç olan şu ki benliklerine tutsak olmaya devam ederler. Çünkü insan olarak kendimizi ne kadar denetlemeye çalışırsak çalışalım Kutsal Ruh'un sağladığı güç olmadan köklü ve kalıcı bir değişim mümkün değildir. Böylece bu dünyada ruhsal açıdan zirveye varmak istiyorsak, yapacağımız tek şey İsa Mesih'e her yönden bağlanmak ve yolundan sapmamak.

YENİ YAŞAM

Koloseliler 3:1-17

1 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. 2 Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. 3 Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. 4 Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz. 5 Bu nedenle bedeninin dünyasal eğilimlerini -fuhşu, pisliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü- öldürün. 6 Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. 7 Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. 8 Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyrıp atın. Ağızınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmamasın. 9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; 10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaradıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz. 11 Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir. 12 Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin. 13 Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekenden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. 14 Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin. 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir beden üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! 16 Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin. 17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

AÇIKLAMA: Gördüğümüz gibi Kolose'nin etrafında gezen birçok sahte öğretmen imanlıları daha mistik ya da daha dindar bir yaşantıyla cezbetmeye çalışıyordu. Elçi Pavlus ise onların esas ihtiyacının Mesih olduğunu belirtti, Mesih de her imanlının içindedir. Şimdi de Pavlus imanlıların gözlerini yeryüzünden kaldırıp Mesih'in gökteki değerlerine odaklatmaya çalışır. Çünkü İsa'ya inanan hepimiz Mesih'le birlikte ruhsal açıdan dirildiğimiz yakında bir gün ebediyen Tanrı'yla birlikte olmak üzere Rab'bin yanına geçeceğiz. Şimdiden İsa orada Baba Tanrı'nın sağında oturuyor ve bizi yepyeni bir yaşama çağırıyor. Eski hayatımız sona ermiştir, bizler dirilmiş yeni bir insanlarız (2.Korintliler 5:17). Yeni kimliğimiz de

Mesih'tedir. Şu anda kim olduğumuz açıkça anlaşılmazsa da Rab'bin yanına kavuştuğumuz zaman Tanrı'nın çocukları olduğumuz açıkça görülecek (1.Yuhanna 3:1-3). Şimdi önemli olan Mesih'in örneği ve öğretisi uyarınca bu yeni kimliğimize uygun bir yaşantı benimsemek ve sergilemektir.

Bunun için öncelikle eski hayatımızdan kalan dünyasal eğilimlerimizi, bedenimizin kötü alışkanlıklarını tamamen yok etmemiz gerek. Acımayacağız! Mesih'in öğrettiği gibi bir şeyimiz sürekli günah işlememize neden oluyorsa hiç acımadan onu kesip atmamız lazım (Matta 5:30). Neden? Çünkü Tanrı'nın bu tür davranışlar yüzünden dünyayı yargılayacağını biliyoruz. Bizler de eskiden bu tür insanlarla iç içeydik; yalan, açgözlülük, ahlaksızlık ve benzeri günahlar hiç eksik değildi. Ama şimdi Mesih'e ait olduğumuz için eski o yaşantıyı kokuşmuş bir elbise gibi üzerimizden sıyrıp atmamız gerek. Onun yerine Mesih'in sağladığı yeni yaratılışı giyinmemiz gerek. Bu yaratılışın iki önemli özelliği vardır: Eski yaratılış bize pek çok boş şey vaat ederdi ama yeni yaratılış bizi eksiksiz bilgiye kavuşturdu. Eskisi her geçen gün daha da çürürken yeni yaratılış Tanrı'ya daha çok benzer olmak üzere sürekli yenilenmemizi sağlıyor (Efesliler 4:22-24). Son olarak da bu yeni yaratılışta ayrımcılık kesinlikle yoktur. Geçmişimiz ne olursa olsun iman eden hepimiz Mesih'te bir aileyiz (Galatyalılar 3:28).

İlerleyen ayetlerde Elçi Pavlus giyim örneğine devam eder. Günahlı hayatımızdan kalma paçavrayı attık ve onun yerine Mesih'in sağladığı kutsal elbiseleri giyiyoruz. Eski kibir, kin ve nefret yerine, alçakgönüllülük, sabır ve hoş görü kıyafetlerine bürünüyoruz. Sonunda tüm bu yeni elbiseleri birleştiren ve bağlayan sevgi giymemizi buyurur. Kısacası İsa Mesih'i kuşanmalıyız (Romalılar 13:14). İnsanlar arasında sıkıntılar ve şikayetler olursa, ki her zaman olacak, Mesih'in öğrettiği gibi birbirimize empati kurarak, bağışlayarak çözmeyi tercih etmeliyiz. Çözülemeyen anlaşmazlıklar baş gösterince Mesih'in kendisini hakem olarak görmeliyiz. Çünkü kilisenin başı ve önderi O'dur. Bu durumda İsa ne yapardı diye sorarsak çoğu zaman aradığımız çözümü bulabiliriz ve Kilisede esenlik sağlayabiliriz. Önemli olan her birimizin Mesih'te sadık olması ve O'nun kutsal sözleri uyarınca yaşıyor olmamızdır. Eğer düzenli olarak Rab'bin Sözü'nü okursak o zaman her durumda nasıl davranmamız gerektiğini anlayacağız. Aynı zamanda kardeşlerimizle bir araya geldiğimizde hep O'nu sözlerini, sevgisini ve sevincini paylaşacağız. Kilisenin ilk çağından beri Mesih imanlıları en zor şartlarda bile hep ilahiler ve nağmeler söyleyerek Rab'bi yüceltmişlerdi. Bizler de benzer şekilde minnettarlığımızı dile getirmek için durmadan fırsat kollamalıyız. Böylece yalnızca kilisede değil,

her yerde, her zaman İsa Mesih'e Őukrederek Tanrı'ı yũceltebiliriz. İŞte imanlının en derin farkı burada gŕzũkũyor.

KUTSAL İLİŞKİLER

Koloseliler 3:18-4:1

18 Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun. 19 Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. 20 Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. 21 Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır. 22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. 23-24 Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. 25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır. 4:1 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın.

AÇIKLAMA: Elçiler mektuplarının birçoğunda günlük ilişkilere değiniyorlar. Neden? Çünkü Mesih'in bizlere sağladığı kurtuluş ve kutsal yaşam sadece bizleri değil, etrafımızdaki insanları da derinden etkilemeli. Eğer imanımız yalnızca bizde kalırsa ya da başkaları imanlı olduğumuzu fark edemiyorlarsa ciddi bir sıkıntımız var demektir. Gerçek bir iman gözle görülür bir değişime yol açmalı. Aynı şekilde Mesih'in müjdesi sadece bizi değil tüm toplumu değiştirmeyi amaçlar. Böylece Elçi Pavlus şimdi evlilik ilişkisinden başlayarak ilişkilerimizin Mesih'e göre nasıl şekillenmesi gerektiğini açıklar. En temel ilişki evlilik ilişkisidir; Tanrı insanı erkek ve kadın olarak yarattı ve ilk nikahı kendisi kıydı. İlk yaratılışta bile Rab erkeği önce yaratarak onu evin reisi olarak belirledi. Bu yüzden kadının kocasına bağımlı olması gerekir çünkü evliliğin orijinal düzeni budur (1.Korintliler 11:3). Tabi ki burada bağımlı olmak demek kocaya kulluk etmek ya da paspas olmak demek değildir. Kadınla erkek Rab'bin gözünde eşdeğerdir, ikisi Rab'bin kutsal benzerliğini taşıyan çocuklarıdır (Yaratılış 1:27). Bir sonraki ayete baktığımızda erkeğin kadına ne kadar büyük sevgi ve saygıyla yaklaşması gerektiğini görüyoruz zaten. Aynı zamanda eşit olduğumuz halde farklı olduğumuzu da unutmamalıyız. Kadın daha zarif, erkek daha güçlü, bu yüzden kadını korumak ve kayırmak erkeğin sorumluluğudur (1.Petrus 3:7). Sonuç olarak kadın kocasına Rab'be bağlı olduğu gibi bağımlı olmalı, erkek de karısını Mesih gibi sevmeye özen göstermeli (Efesliler 5:22-32).

Şimdi de aile ilişkilerine geliyoruz. İlginçtir Rab çocukları sorumluluktan muaf tutmuyor, onlar da anne babalarının sözünü dinlemekle

yükümlüdürler. Nedeni de oldukça basittir: Çünkü Rab'bi hoşnut eden davranış budur! Aile kavramını yaratan O'dur, ve çocukları yetiştirmek üzere anne babalarını başlarına koymuştur. Çocuklar erken yaşta söz dinlemeyi öğrenmezlerse bu yalnızca aile için değil tüm toplum için korkunç bir olaydır. Boşuna 'Ağaç yaşken eğilir' demiyorlar. O yüzdendir ki anne babalar çocuklarını özenle yetiştirmeli, sevgiyle eğitmeli ve Rab'bin yolunu öğretmeli (Y.Tekrarı 6:6-8). Aynı zamanda onlara gerekli cezaları vermekten kaçınmamalı çünkü ancak bu şekilde kötülükten uzaklaşıp Rab'bin yolunda bağlı olmayı öğrenecekler (S.Özdeyişleri 13:24, 22:6,15). Ancak disiplin uygularken bunu içten bir sevgiyle yaptığımıza dikkat etmeliyiz. Göksel Babamız bizi terbiye ederken bunu sevgiden ötürü yaptığını belirtir (İbraniler 12:6-12). O yüzden anne babalar çocuklarını gereksiz yere incitmemeye ve cesaretlerini kırmamaya özen göstermelidirler.

Son olarak da Elçi Pavlus iş dünyasındaki ilişkilere değinir. Burada kölelere 'boyun eğin' derken Pavlus'un kölelik ticaretini tasvip ettiğini düşünmemeliyiz. Çünkü o dönemki kölelik düzeni 19.yüzyıldaki zenci kölelik ticaretinden çok farklıydı. Birinci yüzyılda insanlar birçok sebepten köle durumuna düşebilirdi. Bazısı savaş esiriydi, bazısı borçtan dolayı ve bazısı başka ihtiyaçtan dolayı köle olmayı göze alabilirdi. Örneğine zengin aileler çocuklarını eğitmek için özel öğretmen tutarlardı ama bunlara genellikle köle gözüyle bakılırdı. Sonuç olarak Pavlus'un burada bahsettiği köle/efendi ilişkisi günümüzdeki işçi/patron ilişkisinden pek farklı değildi. Böylece Pavlus çalışanları göz boyamaca değil içtenlikle emek vermeye çağırır. Hatta Rab korkusuyla boyun eğin der. Çünkü imanlı ne yaparsa yapsın esasında Rab için yapmalı. Bunun güzel tarafı da şu ki yeryüzünde verdiğimiz emeğin karşılığını tam alamazsak da yeri geldiğinde Rab'den alacağımızı biliyoruz. O yüzden işimiz ne olursa olsun Rab için canla başla çalışmalıyız. Bu sadece işçiler için değil patronlar için de geçerli. Pavlus Rab'bin hem işçilerin hem de patronların efendisi olduğunu hatırlatarak, iş verenlerden de hesap sorulacağını belirtir. Böylece imanlı patronlar özellikle adil ve dürüst olmaya gayret göstermeli. Görüyoruz ki evlilikte olsun, ailede olsun ya da günlerimizin çoğunluğunun geçtiği iş alanında da olsun, hep Rab'be yaraşır bir tutum sergilememiz gerek. Bunun için yeri geldiğinde boyun eğmek gerekirse de yine Rab uğruna sevinçle yapmalıyız.

DUANIN GÜCÜ

Koloseliler 4:2-4:18

2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin. 3 Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın. 4 Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin. 5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin. 6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz. 7 Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi bildirecektir. 8 İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini gönderiyorum. 9 Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi bildirecekler. 10 Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos selam ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin. 11 Yustus diye tanınan Yeşu da selam eder. Tanrı'nın Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular. 12 Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras selam eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. 13 Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim. 14 Sevgili hekim Luka'yla Dimas da selam ederler. 15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve evindeki topluluğa selam edin. 16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. 17 Arhippus'a, «Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!» deyin. 18 Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

AÇIKLAMA: Mektubunu bitirmek üzere olan Elçi Pavlus son olarak dua konusuna değinir. Bu ayetlerden duanın ne kadar etkili bir araç olduğunu görüyoruz. Tabi Mesih'in öğretisinden duanın mekanik bir hareketten ya da ezberlenmiş sözlerden çok öte, Baba Tanrı'yla doğrudan, samimi ve kişisel bir irtibatın aracı olduğunu biliyoruz (Matta 6:5-15). Aslında herkes dua edebilir; çocuk olsun, büyük olsun, Tanrı'ya inanmayan olsun, hepimiz zor anlarda özellikle doğal olarak Tanrı'ya yöneliyoruz ve Tanrı hepimizi duyar. Yine de Mesih imanlıları olarak duanın çok farklı bir yeri vardır, çünkü dua aracılığıyla Baba diye seslendiğimiz Tanrı'ya sadece isteklerimizi bildirmiyoruz, aynı zamanda kendisiyle yakınlık kuruyoruz. Ama dua ne

kadar doğal bir tepki olsa da etkili bir dua hayatı ya da düzeni kurmak için büyük gayret sarf etmemiz gerek. Kısacası dua büyük adanmışlık ister. O yüzden Elçi Pavlus 'Kendinizi duaya verin' diye söze başlar. Başkalarıyla dua etmek bize çok zor gelmeyebilir ama tek başımıza her gün düzenli olarak kendimizi duaya vermek gerçek adanmışlık ister. Bazen çok güzel başlarız ama kısa bir sürede dikkatimiz dağılır, günlük işlerimizi düşünmeye başlarız ve duayı bırakırız. O yüzden Pavlus bizi duada uyanık kalmaya çağırır. Dua imanlının yaptığı en zor işlerden biri ama o kadar da etkilidir. Peki neler için dua etmeliyiz? Hapiste bulunan Pavlus kendisi için dua ister burada. Fakat kendi rahatlığını düşünmüyor, aksine müjdenin daha çok kişiye yayılması için Rab'den yardım diliyor. Müjdenin harikalarını büyük cesaretle ve gerekli açıklıkla duyurabilmek için dua ister. Bu güzel bir örnektir, nitekim dualarımızda yalnızca yüzeysel ya da kişisel durumlara değil daha derin ve toplumsal konulara odaklanmalıyız.

Gördüğümüz gibi Roma'da hapiste yatan Pavlus'un en büyük derdi serbest kalmak değil, müjdenin yayılmasıdır. Aynı şekilde Kolose imanlılarını müjde uğruna her fırsatı değerlendirmeye çağırır (Efesliler 5:16). Bunun için özellikle İsa'ya inanmayanların huzurunda her davranışımıza dikkat etmeliyiz çünkü müjdeyi sözlerimizden çok yaşantımızla duyuruyoruz. Ama müjdeyi anlatmaya gelince her bir sözümüze dikkat etmeliyiz. Güzel bir yemek yapar gibi tuzunu ve baharatını güzel ayarlamalıyız. Dahası gerekli cevabı vermek için kendimizi her konuda hazırlamaya özen göstermeliyiz (1.Petrus 3:15). Bununla beraber özellikle inancımıza saldıranlara karşı büyük sabırla, sakin bir ruhla karşılık vermemiz önemlidir (2.Timoteos 2:24).

Kalan ayetlerde Pavlus yanında bulunan birçok kişinin selamını iletir. Anlaşılan bu mektubu Tihikos'un eliyle Kolose'ye göndermeyi düşünüyor. Onunla beraber Kolose'den daha önce kaçan ama Roma'da iman eden Filimon'un eski kölesi olan Onesimus'u da geri gönderiyor. Bu iki kardeş Pavlus ilgili haberleri iletcekler. Pavlus bu sırada Roma'da ev hapsinde bulunuyor dolayısıyla yanına birçok kişi girip çıkabiliyor. Bunlardan bazısının ismini öğreniyoruz. Aristarhus, Markos ve Yustus isminde üç Yahudi asılı arkadaş var. Barnaba'nın yeğeni olan Markos'un yıllar önce Pavlus'la birlikte ilk müjdeleme seyahatine çıktığını ve daha sonra yarı yolda onu bıraktığını biliyoruz. Barnaba onu bir daha yanlarına almak isteyince Pavlus karşı çıktı ve bu olay ayrılmalarına sebep oldu. Şimdiyse aradan baya zaman geçti ve Markos güvenirliliğini kanıtlamış olmalı ki Pavlus onun için hep olumlu şeyler yazıyor. Demek ki geçmişteki hatalarımız ne olursa olsun Rab bizlere her zaman ikinci bir şans verir. Sonra Pavlus Kolose'den gelen Epafras'tan da büyük övgüyle söz eder.

Epafras'ın özellikle dua aracılığıyla Kolose'deki kardeşler için ne denli büyük ve özverili bir mücadele verdiğini belirtir. Böylece Epafras Elçi Pavlus'un daha önce bahsettiği özverili dua konusunda harika bir örnek teşkil ediyor.

Son olarak Pavlus belirli bazı kişilere selamını iletir. Yazılan bu mektubun bölgedeki diğer kiliselere de okutulmasını söyler. Sonra özellikle Arhippus'a yönelik teşvik edici bazı sözleri var: 'Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!' Filimon'a yazılan mektupta yine adı geçen Arhippus'un oradaki topluluğun ileri gelenlerinden biri olduğu düşünülüyor. Sonunda Pavlus kalemi yazan Timoteos'un elinden alıp son satırları tamamlamak üzere neden zincire vurulduğunu vurgulamak ister. Müjdenin sırrını tüm uluslara iletmek çabasıyla dolayısıyla böyle bir duruma geldi. Ama Pavlus pişman değildir, aksine okuyan herkesin Tanrı'nın lütfunu içten yaşamasını diler.

KAYNAKÇA

TÜRKÇE:

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 2, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

İNGİLİZCE:

Thomas Constable Online Commentary:
<http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/colossians.pdf>
Murray Harris, *Colossians and Philemon*. Eerdmans Publisher, 1995

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

Can Nuroğlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)